

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η Οσία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου ήταν αυθεντικός άνθρωπος της Εκκλησίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Πιστοί από την ευρύτερη περιοχή των Φαρσάλων και της Καρδίτσας συνέρρευσαν το εσπέρας της Δευτέρας 27 Ιουλίου 2026 στη νέα Ιερά Μονή της Οσίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου στο Κατωχώρι Φαρσάλων, προκειμένου να συμμετάσχουν στον πανηγυρικό Εσπερινό των Εγκαινίων του Καθολικού της Μονής και της εορτής της Οσίας Ειρήνης.

Της ιεράς ακολουθίας χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης

Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, ο οποίος προηγουμένως κόμισε μαρτυρικά λείψανα Αγίων, τα οποία τοποθετήθηκαν στην Αγία Τράπεζα, σηματοδοτώντας την έναρξη της ιερής τελετής των Εγκαινίων.

Μετά την ακολουθία του Εσπερινού, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε λόγο πνευματικής οικοδομής προς το πολυπληθές εκκλησίασμα, λαμβάνοντας αφορμή από την ιερά μνήμη της Οσίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου, μιας εξέχουσας μορφής του μοναχισμού, η οποία έζησε τον 9ο αιώνα, σε μια εποχή ιδιαίτερα κρίσιμη για την ιστορία της Εκκλησίας και της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Όπως ανέφερε, επρόκειτο για μία περίοδο κατά την οποία η Εκκλησία δοκιμαζόταν από τις εικονομαχικές έριδες, ενώ παράλληλα η αυτοκρατορία γνώριζε μεγάλη πολιτική και πολιτιστική ακμή, επεκτείνοντας τα όριά της και μεταδίδοντας την ορθόδοξη πίστη στους γύρω λαούς. Μέσα σε αυτό το ιστορικό πλαίσιο αναδείχθηκε η προσωπικότητα της Οσίας Ειρήνης, η οποία έμελλε να καταστεί φωτεινό παράδειγμα ολοκληρωτικής αφοσιώσεως στον Θεό.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε διεξοδικά στα πρώτα χρόνια της ζωής της Αγίας, επισημαίνοντας ότι καταγόταν από επιφανή οικογένεια της Καππαδοκίας και ήταν θυγατέρα του συγκλητικού Φιλαρέτου. Η αρετή, η ομορφιά και ο ενάρετος χαρακτήρας της την έφεραν στο επίκεντρο των σχεδίων της αυτοκρατορικής αυλής, καθώς προοριζόταν να νυμφευθεί τον νεαρό αυτοκράτορα Μιχαήλ Γ΄, με την ελπίδα ότι η πραότητα της θα συνέβαλλε στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του. Ωστόσο, η πρόνοια του Θεού όρισε διαφορετικά. Όταν αργότερα παρουσιάσθηκε και δεύτερος επίδοξος μνηστήρας, η νεαρή Ειρήνη αποκάλυψε την εσωτερική της κλήση, εκφράζοντας την αμετάθετη επιθυμία της να ακολουθήσει τον μοναχικό και ασκητικό βίο. Ο πατέρας της σεβάστηκε την απόφασή της και την οδήγησε στην Ιερά Μονή των Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ του Χρυσοβαλάντου, κοντά στην Κωνσταντινούπολη, όπου πολύ σύντομα οι αρετές, η πίστη και τα χαρίσματά της αναγνωρίστηκαν από όλους, με αποτέλεσμα να αναδειχθεί ηγουμένη σε ηλικία μόλις είκοσι ενός ετών. Υπό την καθοδήγησή της η Μονή γνώρισε μεγάλη πνευματική άνθηση και κατέστη περίβλεπτο μοναστικό κέντρο της εποχής.

Αναπτύσσοντας τα πνευματικά γνωρίσματα της Οσίας Ειρήνης, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι το θεμέλιο ολόκληρης της ζωής της ήταν η βαθιά και αδιάλειπτη σχέση της με τον Θεό. Η παρουσία της θείας χάριτος στην καρδιά της είχε ως αποτέλεσμα να αποκτήσει την αληθινή ειρήνη του Θεού, να λάβει το προορατικό χάρισμα και να καταστεί πνευματική μητέρα αναρίθμητων ανθρώπων, οι οποίοι προσέτρεχαν κοντά της αναζητώντας καθοδήγηση και ενίσχυση στον πνευματικό τους αγώνα. Δεν ήταν τα φυσικά της προσόντα ούτε η κοινωνική της καταγωγή εκείνα που την ανέδειξαν, αλλά η ολοκληρωτική παράδοση της ζωής της στο θέλημα του Θεού, γεγονός που την κατέστησε αυθεντικό άνθρωπο της Εκκλησίας και όργανο της θείας χάριτος.

Κεντρικό σημείο της ομιλίας αποτέλεσε η ερμηνεία της έννοιας της «ειρήνης του Θεού». Ο Σεβασμιώτατος επισήμανε ότι η ειρήνη αυτή δεν ταυτίζεται με την εξωτερική ή την πρόσκαιρη ειρήνη που επιδιώκει ο κόσμος, αλλά αποτελεί τη δωρεά του ίδιου του Χριστού προς τον άνθρωπο, την ειρήνη «την υπερέχουσαν πάντα νοῦν». Πρόκειται για την αποκατάσταση της σχέσεως μεταξύ Θεού και ανθρώπου, η οποία πραγματοποιείται όταν ο άνθρωπος τηρεί τις εντολές του Θεού

και αγωνίζεται να ζει σύμφωνα με το άγιο θέλημά Του. Μέσα από αυτήν την πορεία ενεργεί η φωτιστική χάρη του Αγίου Πνεύματος, η οποία καθαρίζει τον άνθρωπο από τα πάθη, τον ανακαινίζει εσωτερικά και τον οδηγεί στη βίωση της παρουσίας του Θεού.

Έτσι ο άνθρωπος δεν ζει πλέον σύμφωνα με το κοσμικό φρόνημα, αλλά αποκτά τη δυνατότητα να ενώνεται ουσιαστικά με τον Χριστό, να ανανεώνει τη σχέση που διαταράχθηκε με την παρακοή των πρωτοπλάστων και να βιώνει αληθινή κοινωνία με τον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Στη συνέχεια τόνισε ότι η ειρήνη αυτή γεννά μέσα στον άνθρωπο τη χαρά, την ελπίδα και τη δύναμη να αντιμετωπίζει ακόμη και τις μεγαλύτερες δυσκολίες της ζωής. Ο άνθρωπος του Θεού δεν καθορίζεται από τις εξωτερικές περιστάσεις, αλλά από τη ζωντανή παρουσία του Χριστού στην καρδιά του. Γι' αυτό μπορεί να παραμένει ειρηνικός, ταπεινός και χαρούμενος ακόμη και μέσα στις δοκιμασίες, επειδή η ελπίδα του δεν στηρίζεται στις ανθρώπινες δυνάμεις αλλά στη χάρη του Θεού. Αντίθετα, όταν ο άνθρωπος εγκλωβίζεται στο ίδιο του το θέλημα και στον εγωισμό του, αδυνατεί να βιώσει την αληθινή ειρήνη, όσο κι αν την επιθυμεί. Η

ειρήνη του Θεού είναι καρπός εμπιστοσύνης, ταπείνωσης και ολοκληρωτικής παραδόσεως στο θέλημα του Κυρίου.

Ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε ακόμη την Οσία Ειρήνη ως πρότυπο ελευθερίας και αυθεντικής προσωπικότητας. Επισήμανε ότι, ενώ είχε μπροστά της όλες τις προϋποθέσεις για μια ζωή γεμάτη τιμές, πλούτη και εξουσία, επέλεξε να αρνηθεί την κοσμική ασφάλεια και να συσχηματισθεί με τη ζωή του Θεού. Με την επιλογή αυτή όχι μόνο δεν έχασε την προσωπικότητά της, αλλά την ολοκλήρωσε μέσα στη χάρη του Θεού. Έγινε γνήσια φίλη του Χριστού, άνθρωπος προσευχής και θαυμαστής κοινωνίας με τον Θεό, αποδεικνύοντας ότι η αληθινή ελευθερία δεν βρίσκεται στην εκπλήρωση των προσωπικών επιθυμιών αλλά στην ολοκληρωτική κοινωνία με τον Δημιουργό. Μέσα από το παράδειγμά της, κάλεσε τους πιστούς να έχουν ως πρότυπο τους Αγίους της Εκκλησίας, οι οποίοι φανερώνουν τον δρόμο της σωτηρίας και της αληθινής ζωής.

Απευθυνόμενος προς τους πιστούς, υπογράμμισε ότι η συμμετοχή τους στη λατρευτική σύναξη δεν θα πρέπει να περιορίζεται σε μια τυπική παρουσία ή σε μια απλή προσκύνηση της εικόνας της Αγίας. Αντίθετα, κάλεσε όλους να αναζητήσουν βαθύτερα την προσωπικότητα της Οσίας Ειρήνης, να αντλήσουν πνευματικά διδάγματα από τη ζωή της και να καλλιεργήσουν μέσα τους τις ίδιες αρετές, ώστε να γίνουν και οι ίδιοι άνθρωποι της ειρήνης του Θεού και της χάριτός Του.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε, τέλος, στη μεγάλη ευλογία της ιδρύσεως της νέας Ιεράς

Μονής στο Κατωχώρι Φαρσάλων, εκφράζοντας τη χαρά του για την έναρξη της μοναστικής ζωής στον τόπο αυτό. Τόνισε ότι η νέα Μονή καλείται να αποτελέσει έναν διαρκή χώρο προσευχής, τελέσεως των ιερών ακολουθιών και πνευματικής αναπαύσεως για όλους τους ανθρώπους της περιοχής. Εκεί οι πιστοί θα μπορούν να καταθέτουν ενώπιον του Κυρίου τις χαρές, τις δοκιμασίες, τις ελπίδες και τις ανάγκες τους, ενώ η μοναστική αδελφότητα θα αγωνίζεται καθημερινά με την προσευχή υπέρ ολοκλήρου του λαού του Θεού. Με ιδιαίτερη συγκίνηση κάλεσε όλους να στηρίξουν με την προσευχή και την παρουσία τους τη νέα αυτή πνευματική εστία, ώστε να καταστεί ζωντανό κέντρο της τοπικής Εκκλησίας και της κοινωνίας των Φαρσάλων.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, υπενθύμισε ότι η ακολουθία των Εγκαινίων συνεχίζεται με τις ιερές τελετές της επομένης ημέρας, κατά τις οποίες θα τοποθετηθούν τα Ιερά Λείψανα των Αγίων Μαρτύρων στην Αγία Τράπεζα, θα τελεσθεί η καθιέρωσή της και θα εγκαινιασθεί το Καθολικό της Μονής, ενώ στη συνέχεια θα τελεσθεί η πανηγυρική Θεία Λειτουργία επί τη μνήμη της Οσίας Ειρήνης. Ευχήθηκε η χάρη του Θεού, διά πρεσβειών της Οσίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου, να ενισχύει όλους τους πιστούς και να ευλογεί τη νέα αυτή μοναστική αδελφότητα, ώστε να αποβεί πηγή πνευματικής αναγεννήσεως και ευλογίας για ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολη.

